



P. F. 2008 ! (už se sypou po GAGu)

13. 12. 2007

E-GAG

pÚvodní pohádka / *O pěti Menšících aj.* * ČUK / Schůzka předsednictva + T-GAG na obzoru * *O dobrých... / ...jen dobře!* (*Kemsley, Donev*) * *KdyKdoKdeCoJak* (a) Proč... / Jiří Slíva křtil *Jam Session; Ecce Libris* v H. K; *Humor v gastronomii* * Dokument / *Ekofór 07* - tisková zpráva * *Malá recenze na...* / ...monografii *Josefa Blechy* * *Komiks-News # 48* * *Kdo je kdo / Octavian Bour* (Rumunsko) * *Z akce / aneb „Cokoliv chcete“* * *Citát týdne / Annie Le Brun o Bretonovi* * *Z pošty* / Kohlíček, Kotyza, Starý * *Ze Bosna, Chorvatsko, Kypr, Itálie* * *Výsledky* / Kolumbie * nové! * **KALENDÁRIUM** * **p. f. 2008** / Kovařík, Kotyza, Vostrý...

světa / Polsko,
Propozice / Žádné
Kohlíček, Jurkas, Linek,

ČUK vydává GEK * týdeník České unie karikaturistů * V. ročník
* (zprávy ČUK č. 256) <http://cuk.dreamworx.cz>

Číslo 07 / 50

KRESBY V ČÍSLE: BOUR, DONĚV, KEMSLEY, MYSYROWICZ, UNČOVSKÁ, JETELINA, BOSC A ČESTÍ PĚEFKÁŘI...



pÚvodní slovo / ČUP aneb Česká unie Portrétistů se představuje

5 autorů = 5 Menšíků

Událost se odehrála v divadle, takže dovolím si tu stylově *pošejkspirovsku* na úvod ne zanoťovat, ale zamotťovat:

Jak se vám líbí?

To se týká těch pěti portrétních karikatur, které Pavel Hanák vybral a Radovan Rakus umístil na plakát naší společné výstavy s Divadlem na Vinohradech (blahopřejeme k 100. výročí!) **Vobr** má kliku, že si vybral pohled *an face* a je mimo hru. Další pánové ho vzali pěkně z profilu a člověk aby se teď zbláznil, když si chce vybrat autora, který Vladimíra Menšíka trefil nejlépe! **Nesvadba? Bičík** nebo **Hanák?** Že by **Poláček?** Nakonec asi dopadne-

te jako já: zachtělo se mi vyhrabat komikovu fotografii, abych si ověřil, jak vlastně ten člověk vypadal! Ono motto „*jak se vám líbí*“ ovšem pasuje na všechny vystavené obrázky, ať už jde o portréty herců notoricky známých z filmu a televize, anebo těch pro fajnšmekry, tedy divadelních. Mezi ně patřil i jediný z vystavujících, který nemá vždy po ruce členskou legitimaci České unie karikaturistů. Vladimír Bičík totiž karikoval své kolegy z jeviště,

aneb

z oné posvátné půdy, na níž ČUK poprvé ve své nedlouhé historii nyní s menším ostychem vstoupil. A proč není Bičík naším kolegou? Jedině proto, že zemřel dřív, než... No, více slov najdete uvnitř tohoto čísla, kde vás čeká kratší „úvahorecenze“ pondělního otevření výstavy karikatur herců. Najdete ji pod dalším šejkspirovským titulkem, který se snad k výstavě a k zážitku z ní nadmíru hodí: ***Cokoli chcete.*** *lvHan Malérovíč Kartún*

Z pošty / Kohlíček, Kotyza, Starý



Z p.f. pošty:

Třeba jsem prga. Srdečně zdravím.

Miroslav Kohlíček, Praha

Vážený Ivane Hanousku, děkuji Ti srdečně za odměnu v podobě obrázku Vladimíra Kazanevského z Ukrajiny a tímto mu také dodatečně gratuluji k získání II. ceny v Turecku. Přeji mu to, námět mu byl sice dodán šmírovačkou a on to jenom nakreslil, ale mazácky se snažil mně nenakreslit vousy (chytrý chlapec !) aby celý kres-

lířský svět neodhalil, že šmíruje! Po shlédnutí obrázku jsem prohledal celý byt, abych našel tajný kamerový systém KGB, FBI, CIA, BIS, MOSADU, FECO, Microsoftu, ČEZu nebo nevím koho ještě. Nic jsem ovšem neobjevil, tak nevím kde agent VK 002 z Ukrajiny odhalil mé večerní sedánky u PC. Ale děkuji mu, pevně jsem se rozhodl, že "rozpukanou" zem již nikdy nenakreslím. Při tvorbě svého PF jsem zvolil pozadí jen mírně "rozvlněné". Tímto také přeji všem ČUKÁKŮM krásné vánoce a hezký Nový rok 2008 a mnoho dobrých nápadů. Těším se na vaše nerozpukané pozadí (myslím na obrázkách!) Míru zdar, Váš PK, který se omlouvá velkému VK. z Uk.

Pavel Kotyza, Pardubice

Včera jsem dostal katalog z Karpiku, obrázek mám vzadu a černobíle, oceněná kresba (dizertační práce) vzorně namalovaná, vtipná, ale nepobavila mne, to si na nic nestěžuji, jen toho humoru by mělo víc řvát, měj se Pavel.

Pavel Starý, Praha

Malá recenze na... / Život a dílo Josefa Blechy

(Místo recenze nové monografie „Josef Blecha“ přinášíme slovo Jiřího Slívy o autorovi. Je



převzato se svolením autora z uvedené publikace)

O bizarním koníčku jednoho umělce

Kdy jsem se to jen poprvé setkal s kresbami Josefa Blechy, a kdy s jejich tvůrcem? Nejspíše to bylo kolem roku 1980, na stránkách měsíčníku Gramorevue (Géčka), kam jsem přispíval i já. Z výběru karikovaných jazzmanů a rockerů jsem vytušil, že s autorem máme podobný hudební vkus, linka zase hovořila o návaznosti na to nejlepší, co v portrétní karikatuře u nás vzniklo, s Adolfem Hoffmeisterem v čele.

Osobní setkání na sebe nedalo dlouho čekat. Redaktorka Géčka Jitka Švarcová pořádala občasná posezení spolupracovníků listu ve vinárně U Piaristů (familiárně u Piárů, nezaměňovat s pí ár). Josef Blecha byl tehdy delegátem Motokovu v Torontu a proto byla setkání časově orientována podle jeho návštěv doma. Skamarádili jsme se a někdy začátkem 80. let jsme měli dvojjvýstavu v hotelu Thermal na Karlovarském jazzovém festivalu.

To už Josefovy výtvary začaly přerůstat od novinových kresbiček do větších formátů, s kombinací linky, barvy a koláže. Po návratu z Kanady se oženil s kolegyní Hankou a vyrazili na další motokováckou delegaturu, tentokrát do New Yorku zastupovat Zetor, Barum a Škodu.

O pár let později jsem s vděkem přijal pozvání k návštěvě jejich domu na Long Islandu a příjemným překvapením pro mne byly kresby, nebo už lépe řečeno výtvarná díla, která Josef vytvořil v Americe. Velké kresby světových osobností, kombinované s kolážemi a střídmě kolorované temperou.

Několikrát jsem měl možnost sledovat, jak spontánně pozitivně špičkoví jazzmeni jako Chick Corea, Gary Burton nebo Jon Hendricks reagovali v newyorském klubu Blue Note na své karikatury od Blechy. Podobně vyznívaly i písemné reakce slavných herců nebo Boba Dylana. V longislandském Hamptonu jsme putovali po stopách našeho společného guru, karikaturistického génia Saula Steinberga, na Manhattanu obdivovali tvorbu doyena americké portrétní karikatury Hirschfelda a obdivovali kresby Davida Levina pro New York Book Review.

Bylo zákonité, že začátkem 90. let nezůstal Blechův talent utajen redakci prestižního týdeníku New Yorker a tak se mu dostalo možnosti karikovat pro něj desítky populárních kulturních osobností. Stejně pak později v české verzi Playboye, dokonce v celostránkové velikosti.

Většina Blechovy tvorby nicméně vznikala z autorova vlastního zadání a proto nemusel vycházet z rozměrů daných redakcemi, nebyly to drobné karikované hlavičky, ale díla volného umění, rozmáchlé pérové nebo štětčové tušové kresby, dosahující mnohdy metrových rozměrů. Autor postupně začal používat i dekompozičních postupů, rozbíjejících a znovu skládajících zobrazované postavy, doplňujících je kusy nalezených materiálů, částí fotografií či převzatých vyobrazení atributů postav. V tomto tvůrčím pojetí se Blecha staví po bok takovým mistrům, jakým je např. David Hockney.

Ve velké většině svých manažerských postů se Josef Blecha věnoval obchodu. Jak říká v rozhovoru pro MFDnes z jara 2005, naučil se obchodovat snad se vším. Nutno však říci, že bohužel /nebo spíš bohudík / nikoliv se svým uměním. Ve své tvorbě zůstal čistý, nenarušen podbízením či snahou vyhovět zadání za každou cenu. Postavy z kulturního života si vybírá dle vlastní úvahy, výstavy (ovšem i z časových důvodů) pořádá střídmě, ty pak ale stojí za to. Na velké retrospektivě v chomutovské městské galerii mi došlo, že Blecha není ředitel, jehož koníčkem je kreslení karikatur, ale svrchovaným umělcem s bizarním koníčkem ředitelovat podnikům.

Jiří Slíva

Pozn.: Josef Blecha. Vydal: Knihy 555. Formát A4, 236 stran, 1600 Kč.

Foto: Jan Koutek

Ze světa A / Polsko



Z Polska / <http://hajnos.miroslaw.w.interia.pl/>

Dvacet let polského spolku rysownikow

V pondělí 10. 12. v 18 hodin byla zahájena ve varšavském „Muzeum Karykatury“ v Kozí ulici výstava **"20 lat SPAK"** k dvacátému výročí založení **Stowarzyszenia Polskich Artystów Karykatury**.

Mezi jmény vystavujících jsou nejen současní členové, ale i ti, kteří nežijí a ti, kteří z různých příčin rezignovali na členství. Vystavují:

Mirosław Andrzejewski, Jerzy Baszkowski, Bartłomiej Belniak, Andrzej Bińkowski, Julian Bohdanowicz, Tomasz Broda, Zbigniew Broński, Sławomir Burzyński, Bohdan Butenko, Tytus Byczkowski, Bartosz Cebula, Henryk Cebula, Antoni Chodorowski, Jerzy Czapiewski, Stanisław Dąbrowski, Eugeniusz Fertser, Jerzy Flisak, Jacek Frankowski, Marek Gliwa, Małgorzata Gnyś, Michał Graczyk, Stanisław Ibis-Gratkowski, Andrzej Graniak, Jerzy Grendys, Mirosław Hajnos, Jarosław Hnidziejko, Zbigniew Jujka, Tomasz Jura, Józef Jurczyszyn, Jacek Kaniar, Franciszek Kądziaława, Tadeusz Kobak, Zbigniew Kołaczek, Marek Konecki, Krzysztof Konopelski, Jolanta Kościelecka, Przemysław Krupski, Elżbieta

Krygowska-Butlewska, Mirosław Krzyśków, Paweł Kuczyński, Izabella Kulczyńska, Mirosław Kuźma, Jacek Lanckoroński, Małgorzata Lazarek, Andrzej Legus, Zbigniew Lengren, Andrzej Lichota, Wiesław Lipecki, Eryk

Lipiński, Dariusz Łabędzki, Sławomir Łuczyński, Edward Mańczak, Arkadiusz Maniuk, Janusz Markiewicz, Zbigniew Martin, Marian Matocha, Marek Michalski, Sławomir Mikawoz, Gwidon Miklaszewski, Stanisław Mrowiński, Janusz Mrozowski, Witold Mysyrowicz, Kazimierz Napiórkowski, Tomasz Niewiadomski, Adam Orłamowski, Wiesław Osewski, Piotr Pacewicz, Stefan Papp, Dariusz Pietrzak, Maciej Pietrzyk, Andrzej Pijet, Piotr Piotrowski, Zbigniew Piszczako, Mieczysław Podgórski, Zbigniew Podurgiel, Andrzej Podulka, Marek Polański, Janusz Popławski, Zenon Porzucek, Waclaw Potoczek, Marek Prusisz, Juliusz Puchalski, Zygmunt Pytlik, Tomasz Rzeszutek, Szczepan Sadurski, Henryk Sawka, Stefan Sierhej, Grzegorz Sobczak, Mariusz Sopyłło, Zbigniew Stec, Andrzej Stok, Maria szmidt, Grzegorz szumowski, Zbigniew Szymański, Krzysztof Toboła, Edward Tomenko, Ryszard Twardoch, Jakub Wiejacki, Stefan Wielgus, Andrzej Will, Jarosław Wojtasiński, Tomasz Wołoszyn, Dariusz Wójcik, Bogumił Wtorkiewicz, Ryszard Zaborowski, Lech Zahorski, Stanisław Ziarnkowski, Zbigniew Ziomecki, Zenon Żybartowicz, Julian Żebrowski
Hosté: Andrzej Czeczot, Edward Lutczyn, Andrzej Mleczo, Marek Raczkowski, Robert Szecówka.

Plakát: *Witold Mysyrowicz*

O dobrých jen dobře / James Kemsley + Doňo Doněv - zemřeli



In memoriam - James Kemsley (Austrálie)

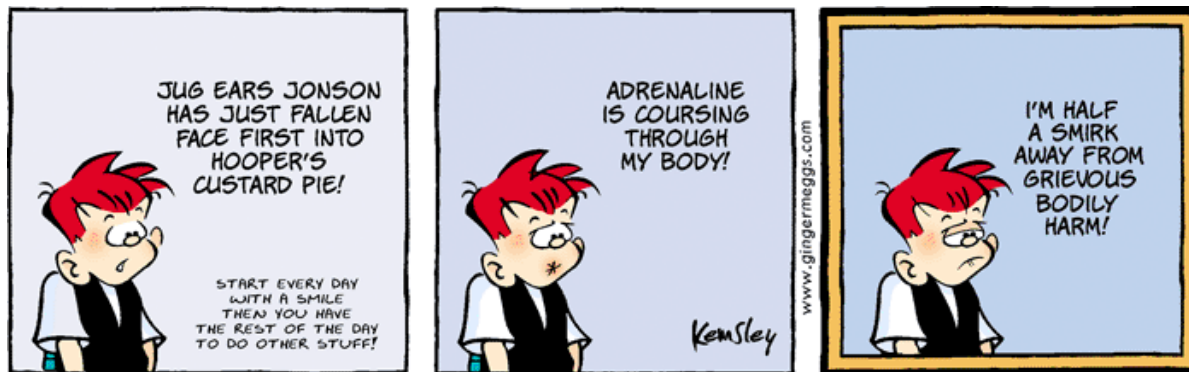
S velkým smutkem oznamujeme, že James Kemsley zemřel ve věku 59 let 3. prosince ve svém domě v Austrálii.

Po mnoho let kreslil dlouhá léta vycházející comics-strip *Ginger Meggs*, který převzal v roce 1984. Psal knihy a nakreslil mnoho cartoonů. Jedna kniha, kterou stvořil v rychlosti, aby stihl termín, mu vydělala na koupi prvního domu. Jeho tvorba byla oceněna Cenami "Stanley" a nominacemi, které k ní obdržel.

Byl inspirací australské cartoonistické asociace, kde sloužil jako velmi činný, efektivní prezident. Jako prezident australského výboru FECO byl výbor-

ným reprezentantem myšlenek, které FECO reprezentuje.

Mně osobně byl James obrovskou podporou, když jsem vedl FECO, za což jsme mu byl velmi vděčný. Zúčastnil se vůbec první FECO-konference v St. Just-le-Martel, kde se představil jako nejvíce entuziastický, tvořivý a nápomocný účastník. James navštívil cartoonistické události v Británii, USA a Evropě, při čemž si vytvořil řadu kamarádství. Měl mnoho přátel v UK, což bylo výsledkem jeho návštěv v Ayr a v Shrewsbury a také v cartoonistické hospodě v Londýně.



Díky Jamesovi byly blízké vztahy mezi ACA a Klubem cartoonistů Velké Británie, s vzájemnou výměnou cartoonistických článků mezi ACA, INKSPOT a CCGB (V. Británie) Jester magazine. Také udržoval pevné spojení mezi ACA a National (národní) Cartoonistickou Společností v USA. Byl nadšený z nápadu Světového šampionátu cartoonistů a chtěl pomoci FECO vytvořit jednou takovou soutěž.

Jeho smutná *motor-neurone* nemoc bohužel v tomto směru zastavila vývoj. Nepřál si, aby jeho zdravotní problém byl široce publikován a potichu ustoupil z angažmá v australském spolku cartoonistů ACA. Mnoho mezinárodních cartoonistů mu přispělo dražbou obrázků, a tak získali finance na jeho léčbu u specialisty v Indii. Nemoci však podlehl.

FECO zasílá svoji nejhlubší soustrast jeho manželce a rodině. Byl to velmi zvláštní chlapík a bude velmi postrádán všemi, kteří ho znali.

Roger Penwill, FECO Velká Británie.

James Kemsley (z Wikipedie, *free encyclopedia*)

Zdroj: http://en.wikipedia.org/wiki/James_Kemsley#Cartoonist



O autorovi se lze vyčerpávajícím způsobem dočíst ve *Wikipedii*. Třeba:

James Kemsley (November 15, 1948 – December 3, 2007) was an Australian cartoonist who drew Jimmy Bancks' original creation, *Ginger Meggs*. James Kemsley začátky jsou spojené s TV, kam od r. 1960 psal a hrál v pořadech pro děti. *The Super Flying Fun Show*, *Skeeter's Cartoon Corner* v Sydney a v Melbourne. ABC TV mini-series *The Cousin From Fiji* and *Seven Little Australians*. Kemsley studoval herectví na Theatre of Dramatic Art from 1969 - 1972 a National Institute of Dramatic Art (NIDA) v r. 1973 a v Londýně na Royal Academy of Dramatic Arts (RADA) in 1979. Od r. 1984 Kemsley začal také se syndikovaným comic stripem nazvaným *Ginger Meggs*, a s jeho knižním publikováním. Jeho první kniha *Ginger Meggs at Large*, dosáhla nákladu 300 tisíc výtisků. V periodickém tisku se objevoval v *The Traralgon Journal*, *Adelaide's Sunday Mail*, *Sydney's The Sun-Herald*, *The Sydney Morning Herald* a v *The Daily Telegraph*. Kemsley pracoval i jako president Australian Cartoonists' Association. Získal v r. 2001 Stanley Award pro Cartoonistu roku, vyhlašovanou

touto ACA. V r. 1990 & 2004, Kemsley získal Stanley v kategorii Comic Strip Artist. "Ginger Meggs" tisklo asi 120 periodik ve 30 zemích: Antigua, Austrálie, Barbados, Bolívia, Kanada, Dominican Republic, Fiji, Guatemala, Honduras, Indie, Jamaica, Mexiko, Nové Zéland, Panama, Papua Nová Guinea, Singapur, Švédsko, Thajsko, Trinidad & Tobago, UAE, USA, Vanuatu, Venezuela, Západní Samoa. Zemřel po nemoci *motor neurone disease* ve věku 59 let 3. 12. 2007 Zanechal ženu Helen, tři děti a psa jménem Mike. Roli hlavního autora stripu Ginger Meggs po něm přebírá cartoonista z australského Perthu Jason Chatfield. Další info na:

[Portrait of James Kemsley, 1996 by Gary Ede](#) ; [Kemsley's T'rific Trivia \(1988\)](#)

Vybraná bibliografie Kemsleyho knih:

The Pocket Frogin' (Commercial Publications 1981 London)

Ginger Meggs at Large (North Ryde: Angus and Robertson, 1985).

A Look Inside Ginger Meggs (Melbourne: Budget Books, 1988).

What's My Name Mean? (North Ryde: Angus

and Robertson, 1987).

The Infamous Adventures of Ginger Meggs (North Ryde: Angus and Robertson, 1987).

Kemsley's T'rific Trivia (Melbourne: Budget Books, 1988).

Wake Up, Ginger Meggs (North Ryde: Angus and Robertson, 1989).

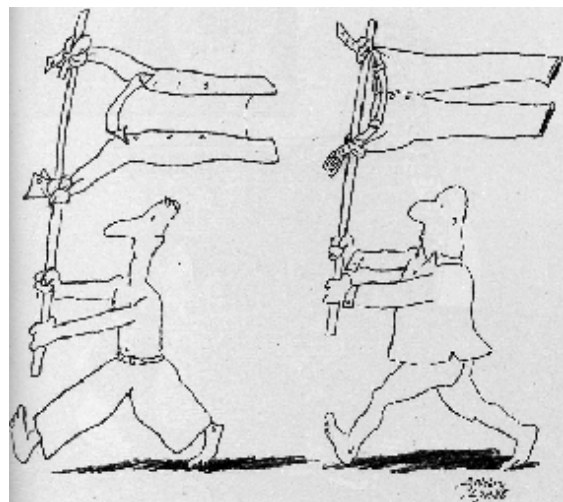
The Cartoon Book (Sydney, New York: Scholastic, 1990).

The Cartoon Book 2 (Sydney, New York: Scolastic, 1994)

Images of Bradman with Peter Allen (Sydney: Allen and Kemsley, 1994).

Some Day's You're a Legend - Some Days You Ain't (Sydney: Allen and Kemsley, 1995).

When You're Into Graffiti - The Writing's On The Wall (Sydney: Allen and Kemsley, 1998)



In memoriam - Doňo Doněv (Bulharsko)

V pokusu o cartoonistickou revue tábora míru (chvályhodný pokus Bulharů při Gabrovu z půlky 80. let) začal v r. 1983 vycházet tlustý a výpravný (relativně úspěšný) čtvrtletník **Apropo**. A

dnes může být užitečné v něm občas zalistovat. Připomenete si jména a typické kresby

autorů, na něž jste mezitím docela zapomněli. A objevíte první obrázky a jména autorů, která vám tehdy opravdu ještě nic neříkala. Když jsme se snažili vypátrat o něco více než pár řádek, které sepsal o zesnulém Doněvovi bulharský FECOšéf Ivailo Cvetkov, našli jsme jméno Doněv hned v Apropo číslo 1/1983 - to je to s Bornovou obálkou. Vedle obrázků, které přetiskujeme se tam v rozhovoru mj. novinář významného bulharského karikaturisty ptá



autora vynalézavě:

Který okamžik ve vašem životě byl nejšťastnější?

A on, nezadumajus, odpověděl: „Bylo to v sále jednoho kina. Ohlédl jsem se a uviděl, že se všichni diváci usmívají.“

V tom je jeho postavení podobné našemu **Adolfu Bornovi** neb veřejnost vnímá i Doňo Doněva spíš jako autora legrace pohyblivé než „obyčejných“ vtipů. Ale tak je tomu i jinde ve světě. Těžko se (dle autora zmíněného článku) najde země, kde by nebyly publikovány jeho kresby, resp. nepromítaly se jeho filmy. Některé z nich se objevují v toptenech či v nejlepší stoce vybraných animovaných filmů ve své době. Asi jeho dílo bude znát kreslíř a filmař Ivan Popovič. V nám dostupných publikacích nebo encyklopediích autorů cartoons jsme ho nenašli. Ani v té poslední bulharské. Ale našli jsme jeho

obrázek na obálce brožury Bulgarie-Europa (viz).

Doňo Doněv

Narodil se v r. 1929 v městě Berkovica. Jeho prvý animovaný film vznikl v r. 1957. Natočil přes stovku filmů. Byl autorem nejznámějšího bulharského animovaného seriálu „Three fools“ (Tři blázni). Jako profesor na Bulharské filmové akademii vyjížděl učit na různé akademie v Evropě a USA. Získal řadu ocenění. Před padesáti lety stál u vzniku humoristického časopisu „Stršel“, kreslil pro „Pogled“, „Večerny noviny“, „Trud“, „Trimata glupatsi“, „Monitor“, „Telegraph“ a další.



Ze světa B / Bosc, Cvetkov, Stambuk, Zlatkovskij...



BOSC in **Banja Luka**: Na níže uvedené webadresě najdete spoustu fotek z vernisáže, ale ne Francouzovy obrázky. Na ty si musíte dojet do Banja Luky (tzv. „republika srpska“) do Bosny a Hercegoviny. Výstava „**Jean Bosc - Un génie de l'humour**“ byla otevřena v tamní národní univerzitní knihovně 5. 12. a potrvá do 25. prosince t. r. Připomínáme, že velká výstava Bosca je k vidění až do konce března 2008 také ve švýcarské Bazileji. Více na www.nosorog.rs.sr/watch/see21.html.

Cvetkov a Stambuk v Osijeku

V *Cartoon Gallery* v chorvatském Osijeku se od 26. listopadu představil bulharský karikaturista **Ivailo Cvetkov** (nar. 1964 - byl hostem CMP v Písku v r. 2006, kde získal titul Mistr Sympatie zúčastněných karikaturistů). Jeho výstava má název „Real Life“. Ačkoliv sofijský autor vystavoval v řadě zemí v rámci festivalů - od Balkánu po Belgii, v Turecku, Brazílii a Izraeli - a získal slušnou porci meziná-

rodních uznání od r. 1993 (Francie), přes 1. cenu na Slovensku až do r. 2006 (Kolumbie) - tato výstava je jeho první „solo exhibition“. Dalším vystavujícím bude v Osijeku od 20. prosince (dobrá volba na vánoční a novoroční svátky!) tamní populární hvězda, známá z přečasto přetiskovaných fórů v novinách po celé Evropě: **Davor Stambuk!**

Zlatkovskij + Nieuwendijk na Kypru!

Vyšel **Cakmakův Nový Štír** - už číslo 64 s obvyklými rubrikami a s jednou nečekanou bombou - fotografií z kyperského setkání **Petera Nieuwendijka** (otce zakladatele FECO) s **Michailem Zlatkovským** (jehož výzva k reformě FECO včetně nového vedení nedávno zčefila vody, v nichž se líně cachtá jediná světová cartoonistická federace).

Marostica 2008 - 40. ročník!

FanoFunny, italský cartoons-portál vydává čas od času tzv. **Special** - tzn. že rozesílá upozornění, když se na jeho stránkách objeví propozice nebo cokoli dalšího (uzávěrku, výsledky...) o soutěži, kterou se za peníze zavázali propagovat. Tak to byl třeba loni hradecký Humorest. Teď ohlašují nový SPECIAL - U MORISTI A MAROSTICA (1968-2008) - 40th edition! Aneb Marostica oslaví 40 let... Vernisáž 12. dubna 2008. Deadline: January 18, 2008 - rozhoduje poštovní razítko. Propozice jsme otiskli a najdete jejich umístění v GAGu v každém Kalendáriu. Entry form rozeslali jako přílohu. Je-li pohodlnější pro vás si ji stáhnout znovu než hledat v archivu, tak zde je spojení:

<http://www.fanofunny.com/guests/umoristimarostica/concorso.html>

<http://www.fanofunny.com/guests/umoristimarostica/>

Další informace: phone/fax: +39-0424-72150; info@umoristimarostica.it

Kdy co kde a jak / Slíva a Born „vyšli“; Ecce libris v Hradci; Novák až ve středu

Včera - ve středu 12. 12. se konala se **poslední letošní schůzka** předsednictva ČUKu za plné účasti účastníků + hosta B. Šíra. Více o ní najdete v posledním letošním GAGu 51-52.

Slíva podepisoval čerstvé hudební album „Jam session“



Už od pohyblivých schůdků bylo slyšet jazzovou flétnu a pak hlásek, který do mikrofonu představoval aktéry křtin a následné besedy a autogramiády: Jiřího Slívu a Adolfa Borna. Toho druhého navíc, poněkud netaktně, vítal jako významného a slavného umělce. V bývalé pasáži, pod ní i nad ní, v někdejší slavné nekuřácké a poetické kavárně, sídlí dnes náš největší (v Praze určitě) „svatostánek“ konzumu. Což je výraz, který u knih přece jen sedí lépe než u hadrů, šmínek a papučí. Oba pánové, kteří na vstup do vyššího patra „Neoluxoru“

(oddělení uměleckých, výtvarných publikací) mají gebír, měli před sebou vzorně vystaveny obě publikace, které uváděl Slovart s podporou Jiřího Stivína právě na knižní trh. Bornova „Bornova čítanka“ i Slívovo „Jam session“ ani v přímém sousedství, ba v přesile „těžkých uměleckých vah (Mucha, Dalí, Drtikol a co to tak asi ještě letí...) neztratily na vážnosti. Naopak, jejich humor jim přidává cenné přívazky. Lidí, i těch nenáhodných, co přišli do prvního patra 6. 12. cíleně na promotion, rozhodně nebylo málo a tak se kolemjdoucím, či spíše kolemkupujícím zdařilo jen skulinkami v davu prohlédnout tam, kde oba humorní kreslíři seděli a samozřejmě i vtipně hovořili, vzájemně se střídaje v chvále toho druhého. Protože pohled na oba důstojně šedé, avšak různolící pány nebyl podstatný, neuniklo žádné slovo ani tomu, kdo se zatoulal opodál a ve snaze podívat se na stůl prominentů z boku, dostal se k regálům s psaníčky a gratulacemi a tam - ha! - celá stěna jednoho sloupu tu pokryta visícími pohlednicemi „srdečných přání“ s vysoce povědomými obrázky! Tulák pak

neměl problém jeden otočit a vskutku - značka „PASTA“ potvrdila, že tu jeden náš kolega zásobil prodejnu svou merkantilní produkcí.

Přes důvěrně české kulturní veřejnosti známé velké nahé zadky všemožných *saudkožen* pak mohl toulavý návštěvník z boku nerušeně pozorovat zástup čtenářů, kteří, v rukou většinou už s čerstvě tiskárnou navoněnými vánočními dárky, dávají si je od obou mistrů pera (hnusné klišé!) podepsat. Mezitím Slíva vysvětluje jak dole na obálce „Jam session“ malým podtitulkem „Blues, Bop a Bach“ naznačuje, že v publikaci jsou k vidění vedle autorova milovaného jazzu i vtipné obrázky z oblasti „vážné“ hudby. O dílech, která má už GAG k dispozici, se jistě na těchto stránkách zmíníme podrobněji, zatím se musíte spokojit jen s touto fotkou, jednou z dvou desítek, které dva ze vsudypřítomných GAG-fotoaparátů na památném místě pečlivě a důkladně zaznamenaly. Foto: GAG (G-men)

Výstava „Ecce Libris!“ doputovala do Hradce Králové.

Díky mimořádně vstřícnému přístupu pracovníků knihovny v Prachaticích, se podařilo pro výstavu „Ecce libris!“ připravit celoroční turné po městských, okresních a studijních knihovnách v celé republice. První zastavení po prachatické ouvertuře bylo připraveno v Hradci Králové.

Tamní studijní a vědecká knihovna převzala výstavu do své péče a ve středu 5.12. zahájila její expozici milou vernisáží. Na ni přítomno asi dvacet knihomilů z řad veřejnosti, s nimi samozřejmě i pracovníci Studijní a vědecké knihovny v Hradci Králové a také čtyřlístek reprezentující vystavující tvůrce: Hradečáci (zleva) Rejchrt, Lichý, Kovařík a náchodský Krmášek, který neváhal vážit cestu do předvánočního Hradce, aby pozdravil kolegy a spolu s nimi potěšil přítomné příznivce veselých obrázků svým podpisem do katalogů na místě prodávaných. Jelikož nebylo hudby ani recitace, doplnil úvodní slova paní ředitelky Svobodové Kovařík, který krátce (!) představil přítomné kolegy a neopomenul přítomným představit i ČUK a to hned z několika úhlů pohledu. Aby bylo jasno!



Kdo mohl, spláchl silný informační prožitek připraveným bílým vínkem a mohl se oddat pastvě duševní, kterou představovala vystavená kolekce knižního kresleného humoru. Kdo dosud neviděl, může se do Studijní a vědecké knihovny v Hradci Králové podívat do 28. 12. 2007. Najde ji na rohu Třídy ČSA a třídy Pospíšilovy.

Příští zastávkou pro „Ecce Libris!“ budou **Kraslice**. Již v lednu 2008! (BK)



Salon předvánoční - nezapomeňte na Nováka! Ve středu 19.12. v 17.00 hodin a oslaví na něm svých **55 let Jiří Novák**. Pojednejte to jako vánoční večírek ČUKu, na kterém nám Novák připravil veselé vánoce a od vás čekáme, že si s námi v pražském Mánesu společně zazpíváte koledu. (jkk)

O ČUKu v rádiu.

Jiří Slíva referoval 5. 12. 2007 o svém ocenění Výroční cenou ČUK a tudíž i o **České unii karikaturistů** v jednom ze svých vstupů v hodinovém pořadu Miloše Skalky *Noční proud*, který teče na frekvenci 92,6 ČRo Regina Praha. (G)

T-GAG pod stromeček

Tucet tištěných sborníků t-GAG „P“ poputuje ještě před Štědrým dnem našim bezmejlovým, ale ne bezejmým kolegům k Vánocům. Letos se jejich počet radikálně zmenšil a tím také náklady na tisk a stále vyšší a vyšší poštovné z pokladny ČUKu... ®

Už se to sype, aneb Vtipná chumelenice p. f. 2008...

Vlevo vidíte dvě z „P.F. 2008“ kolegů, kteří si přispíšili. Prvním, kdo doručil do redakce GAGu svou novoroční gratulaci, byl však nekolega **Pavel Matuška**, jehož p. f. se mezitím někde ztratilo. Pak následovali v rychlém sledu **Pavel Kotyza**, **Miloš Kohlíček**... Z původní myšlenky poházet došlé gratulace volně po tomto čísle, kde zbude díra, sešlo. Dílem z důvodu, že skoro ke každému článku byla k dispozici slušná doprovodná fotka nebo ilustrace, dílem proto, že ne všechny obrázky, které posíláte jsou moc vhodné pro přetisk. Někdy jsou tak velké a jemné, že nesnesou zmenšení, jindy zase mají třeba dvě strany a jedna z nich je na podpis a na písmenka p. f. Tak je holdáme tolerovat jen jednou, **Břetislavu Kovaříkovi** a dalším je už (to p. a f.) s omluvou uříkne...

Tak třeba **Romanu Jurkasovi (obr. vlevo dole)** jsme jeho p. f. 2008 a podpis zcela amputovali, ale se slabým tiskem textu už jsme si neporadili. Píše se tam:

**„Pozdravte, děti.
Tohle je váš pán a tvůj, Františku, otec.“**

Naopak **Pavel Kotyza (obr. nahoře)** kreslí pevnou linkou, ale scanuje a posílá v nějakém divném formátu - opět proto připomínáme těm, kteří chtějí své p. f. nejen poslat edYtorovi, ale také umístit v e-GAGu: formát **jpg, 72 dpi** a velikost zaslaného obrázku asi tak mezi **8 - 12 cm**, je zcela fuk, zda na výšku nebo šířku.

V tomto GAGu jsme tedy několik péefek umístili, další chystáme do příštího (už!) dvojčísla. Všem gratulujícím samozřejmě děkujeme a jistě poděkujeme ještě souhrnně po Novém roce.

„Humor v gastronomii“ na pražské hotelovce

Úterní vernisáž výstavy kresleného humoru na téma "Jídlo" na **Vysoké hotelové škole** v Praze 8 otevřel svým projevem její organizátor doc. **Peter Stoličný** (viz snímek) Stalo se tak za přítomnosti zástupců profesorského sboru i účasti studentů. Spíše studentek, které

přilákal hudební kytarový vstup J. Svobody. Kreslířská hostina v prvním patře školy nabízí téměř stovku obrázků více než dvaceti autorů. Po odečtení tří cizinců (téměř našinců), jde zhruba o paritu v zastoupení. Na snímku reprezentanti autorů **Olga Pazerini** (Slovensko) a **Jarda Skoupý**, prezentovaný tu také mylně jako Soukup a jako autor kreseb jiného, méně známého autora. Přijali i pozvání na později plánovaný raut, informace očekáváme od Jardy, pokud ovšem nebude na slovo skoupý. Výstava shlédnutíhodná; plánována až do příštího roku. Podrobnosti a další dokumentace někdy příště (jistě také na webu VHŠ).



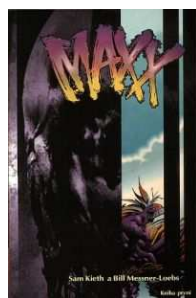
Na snímku mimo výše jmenovaných v pozadí zachyceny kresby **B. Kovařika**, **J. Mikuleckého**, **J. Tomaschoffa** a dalších...

Slovem i obrazem vyslaný zvláštní zpravodaj GAGu: **Koutek Jan**

KomiksNews #48

Zatímco po českých kinech se konečně rozběhl úspěšný komiksový film Marjane Satrapi **Persepolis** (vřele doporučuji), na česká divadelní prkna, konkrétně do sálu Všebaráčnické rychty (Tržiště 23, Praha 1), se chystá adaptace komiksového dílka rakouského psychologa a humoristy Bernharda Ludwiga, výtvarníka Tima Josta a literáta Günthera Payra **Praktický průvodce sexuální frustrací** (User's Guide to Sexual Frustration). Čtyřmi večery 15., 16., 17., a 19. prosince bude zahájeno mezinárodní turné one man show, ve kterém se jako průvodce představí divadelní a filmový herec Gregory Fuller. Pražské nastudování show pohybující se na hranici divadelní komedie a odborného semináře vzniklo díky sdružení Prague Playhouse, které se dlouhodobě věnuje propagaci anglicky mluveného divadla v Praze. A návštěvníkům vzkazuje: Od frustrací z vánočních nákupů vám nepomůžeme, zato vám pomůžeme ke spokojenému sexu.

Čeští nakladatelé však mocně finišují s potencionálními komiksovými hity pod vánoční stromečky, takže stejně jako minule pokračujeme v představování jejich novinek:



Netopejr připravil první ze šesti knih surrealistického comicsového seriálu **MAXX**, za kterým stojí obdivovaný Sam Kieth. Maxx je bezdomovec, který žije v papírové krabici. Občas se však propadá do jiného světa – Pustiny, kde je skutečným hrdinou, který zachraňuje krásnou Julii Wintersovou (v tomto světě „svou“ sociální pracovníci) před podivnými příšerami a před svým úhlavním nepřítelem panem Pryč. Pan Pryč si ovšem jako jediný pamatuje své cesty mezi skutečným světem a Pustinou, tudíž třímá klíč k Maxxovým i Juliiným tajemstvím.

Crew vydává nové X-Meny Granta Morrisona (Arkham) a Franka Quitelyho pod názvem **New X-Men – G jako genicida**. Znovu půjde o nesmiřitelný souboj mezi zlými lidmi a hodnými mutanty. Expertka na evoluci a zubař putují do Jižní Ameriky, aby objevili město plné techniky, jakou svět ještě nespasil. A vypustili tu smrtící sílu na nic netušící mutantskou populaci. X-Meni mají proti sobě protivníka, který se nepodobá ničemu, s čím se kdy setkali. Stojí proti nim nejen všemocné zlo, ale i jejich vlastní geny. Knihu o 140 barevných stranách formátu 165 x 260 mm přeložil Jiří Pavlovský.



Crew navíc připravila už třetí dotisk prvního dílu populární série neméně populárního Neila Gaimana **Sandman – Preludia a nokturna**. V Říši snů, které vládne král Morpheus, odhalíte půvab bratrovraždy, navštívíte Peklo i Arkhamský blázinec a zúčastníte se masakru v jednom nonstopu.

Poznáte démony, mágy, okultisty i šílence, pětisetleté žebračky a Smrt se slabostí pro Mary Poppinsovou.



Allpress zase přichází s druhým dílem série ze světa WarCraftu **Sluneční studna – Stíny ledu** (WarCraft: The Sunwell Trilogy II - Shadows of Ice). Autory 176 stránkového příběhu jsou scenárista Richard A. Knaak a kreslíř Jae-Hwan Kim, do češtiny jej přeložil Ondřej Duha. Krásná Anweena a hodný drak Kalec pokračují ve svém boji se silami zla. Tentokrát cestují do odlehlých hor v naději, že jim tam trpaslík Loggi dokáže sundat z krků kouzelné obojky. Ve zmrzlé pustině se ocitnou uprostřed divoké bitvy mezi živými a nemrtvými a díky strašné příšeře to pro ně nedopadne vůbec dobře. To aby bylo ještě ve třetím, závěrečném díle o čem vyprávět.

Comics Centrum nově vydává knihu **Hellboy – Sémě zkázy** (Hellboy – Seed of Destruction). 128 barevných stran formátu 160 x 240 mm scenáristy a kreslíře Mika Mignoly (které byly předlohou ke stejnojmennému filmu) přeložil Jan Kantůrek. Vylepšené vydání první knihy o pekelném chlapeci pojednává především o příchodu Hellboye na náš svět. V dalších povídkách se pak setkáme s mnichem Rasputinem, rybím mužem Abem Sapienem, pyrokinetičkou Liz Shermanovou, žabolidmi z rodiny Cavendishů či prastarým bohem Ogdrem Džahadem.

Vhrstí



ČUK / Jak jsme na tom s webáním... + Propozice „Kysele/Vesele“ 2008

Už **23 našich členů** má na <http://cuk.dreamworx.cz/list.php> **své vlastní stránky** (ať už pořízené svépomocí či jiným providerem; anebo jsou za levný peníz zřízeny ČUKem). To je jistě zajímavé zjištění /pomineme-li, že pár jich je zrovna nefunkčních/. Připomeňme si však, že zatímco u nás to znamená poměr 1:3, ve světě je to obráceně: na každého karikaturistu bez svých **www stránek** připadají cca tři, kteří je mají. A co je ještě na našem českém seznamu členů, který je současně hlavním infozdrojem pro spojení veřejnosti a zákazníků s autory, zajímavého?

Na obrázcích vpravo vidíte další dvě P. F. 2008 (Mirka Vostrého a Václava Linka)

Jen tři kolegové neuvádějí na seznamu nic než své jméno: Barták, Pospíchal a Záviš. Při tom možnosti, **které kontakty je v rubrice možné uvést, je mnohem víc**, tedy spousta. Tak třeba úplné údaje (tedy: adresu, telefon, e-mail) uvádějí jen Brodecký, Janošík, Kratochvíl, Mareš, Martenek, Pejřil, Rumlar, Schmid, Votava...(tedy 9 lidí). Kupodivu jen jeden z nich má i svou webadresu! Naopak pouze svou běžnou domovní adresu (bez jiného spojení, než je to přes místního pošťáka) uvádějí Beneš a J. Vaněk.



Málem sedmdesát (69) lidí udává svůj e-mail, o něco více (82) své telefonní číslo. Většinou jsou jaksi „pod obojí“, ale někdo uvádí jako kontakt jen mejl, někdo zase pouze fón. Přestože leckomu posíláme GAGy po e-mailu, tuto svou adresu na webu ČUK jako kontaktní uvádět si však každý nepřeje - většinou nejspíš proto, že jim e-pošta chodí k někomu jinému.

Závěr: Mrkněte se pro jistotu znovu a v klidu na web ČUKu (adresa je v záhlaví každého e-GAGu) a pošlete edYtorovi e-mail, jakou změnu si přejete v té své osobní kolonce udělat, který z kontaktů chcete doplnit, změnit nebo naopak vypustit. Těm, kteří zjistí, že už dříve edYtorovi oznámené změny nejsou dosud provedeny, budeme nesmírně vděčni za zprávu! Neb v tuto chvíli se podařilo některé dlouho nedotažené opravy konečně udělat a aspoň na chvíli bychom měli rádi čistý stůl. Třeba Nenad Vítas už tu má konečně znovu v seznamu svůj e-mail (a možná chce uvést i číslo na mobil?) (G)

Stačí kliknout!

Propozice „**Netvařte se kysele a kreslete vesele**“ najdete také v záhlaví stránek ČUK. Odtud je možné je stáhnout a poslat předpokládaným zájemcům nebo známým učitelům ze školy - anebo odkaz na tuto ČUK adresu poslat komukoliv, o kom si myslíte, že by o soutěži, kterou pořádáme pro školní mládež, měl vědět. Včetně místních novin či rádií. Za propozice je zařazen i návod Jardy Dostále „**Jak se kreslí vtíp**“. Protože jsou propozice ve formátu pdf, musíte mít ovšem funkčního Acrobatu ve svém PC....



Dokument / Brontosauří soutěž - oficiální tisková zpráva

Slavnostní vyhlášení výsledků soutěže kreslených vtípů Ekofór 2007 v Uherském Hradišti

Zajíc v kopírce, zajíc bezdomovec nebo zajíc superman, to jsou jen některé z mnoha kreslených vtípů, které se tento rok zúčastnily soutěže o nejlepší kreslený vtíp s tematikou životního prostředí. Tématem letošního ročníku soutěže Ekofór, pořádané **Hnutím Brontosaurus**, byl pro všechny kategorie ZAJÍC.

Z více než 1300 zaslanych prací bylo organizátory vybráno v každé ze tří kategorií 25 těch nejlepších, ty pak mohli během celého roku zhlédnout a také pro ně hlasovat návštěvníci mnoha prázdninových festivalů. Kromě putovní výstavy bylo také možné prohlédnout si vtípy na webových stránkách a dát jim svůj hlas po internetu. V říjnu pak zasedla a vtípy hodnotila odborná porota složená ze zástupců ekologických organizací a místopředsedy České unie karikaturistů (na snímku ten chlapík vpravo).

Slavnostní vyhlášení vítězů soutěže Ekofór a předání cen veřejnosti a odborné poroty proběhlo v rámci festivalu ekologických dokumentů „Týká se to také Tebe“ v pátek 23. listopadu od 20:00 do 21:30 hodin v komorním sále Reduty v Uherském Hradišti. Veřejnost si zde mohla prohlédnout soutěžní práce a také si poslechnout koncert moravského písničkáře a držitele Anděla za rok 2006 v kategorii „World Music“ Tomáše Kočka, který společně s členkou jeho orchestru, Helenkou Macháčkovou, přijal pozvání pořadatelů a doprovodil divákům obrazový zážitek libými moravskými melodiemi a zvukným hlasem.



Z oceněných autorů se na předání cen dostavil Radek Steska ze Zlína, oceněný prvním a šestým místem odborné poroty a prvním a třetím místem veřejnosti v kategorii Zajíc, a brněnský kreslíř Petr Vachuda, jenž získal prvenství v hlasování veřejnosti pro kategorii Příběh. Ostatním vítězným autorům, kteří se nemohli na slavnostní vyhlášení dostavit, budou jejich ceny a diplomy zaslány poštou.

Odkaz na webové stránky:

1. Vítězové Ekofóru 2007, http://ekofor.brontosaurus.cz/files/TZvyhlaseni2007_umisteni_autoru.pdf

Z akce a k akci / aneb *Cokoli chcete*

Divadelním názvem z divadelního prostředí začínáme zprávu o vernisáži jedné z nejpozoruhodnějších výstav v novodobé historii ČUK (nesměle si dovoluji navrhnout, aby se začala počítat od zrodu e-GAGu).

Proč a čím je tak pozoruhodná?

Předně tím, **že představuje Českou unii karikaturistů jinak**, než jak jsme ji navyklí prezentovat veřejnosti. Ukazuje ČUK také jako Českou unii portrétistů, tedy karikaturistů v původním smyslu slova karikatura.

A také tím, **kde unii představujeme**; na půdě jaké instituce, v jakém to vystavujeme prostředí.

K tomu prvnímu: místo vtípků, které při společné výstavě nemusí, ale obvykle



mívají velmi různou sílu, resp. kvalitu, což je dáno samou povahou skupinové výstavy, vystavuje se ve foyeru u prvního balkonu Vinohradského divadla velice početný soubor portrétních karikatur. Soubor, jehož 93 % tvoří pouze hlavy herců, jednotné velikosti a jednotné tabloidní, leč seriózní embaláže. Je jich nesmírný počet a pět vystavujících autorů za ně zasluhuje stejnou pochvalu, s tím, že Bičík (omluven: 1927 - 1988) z důvodů zcela zřej-

mých (portrétoval kolegy, s nimiž se léta stýkal) je asi nejzajímavější. Díky různé typizaci - a také stylem kresby přichází s individuálním přístupem k portrétovaným.

A s tím, že naopak od rána přítomný a z instalace těžce upracovaný Pavel Hanák zasluhuje rovněž bonus - vždyť celý ten projekt je jeho dílem, což potvrzuje též přítomná Hanáková žena, zvaná obecně „Musilka“. Kulatá tvář jejího otce, herce Musila, se nejméně dvakrát (autoři Bičík, Hanák) mezi portréty nachází... Nepřítomný varnsdorfský Josef Poláček i přítomný Miloš Nesvadba už díky svému pokročilému věku nezapřou, že též *dělali* mnohé slavné herce „za živa“ a nikoliv dle fotografií. Ani novoborský Jan Vobr se nemá za co stydět, s výjimkou toho, že nezná Fandu Procházku z Nového Boru, zřejmě jako jediný z tohoto státu. Vymlouval se na to, že přijel na vernisáž přímo ze slovenských lázní, se zastávkou na moravské vinici.

Dodejme na tomto místě, to co nebylo na vernisáži vyřčeno: mimo naší čtveřice (Bičíka - viz hlavy Bláhy a Bródy - nepočítáme) disponuje ČUK i dalšími nejméně čtyřmi autory, kteří by mohli portréty (i když ne tolika herců) vystavovat. Takže tahle odrůda výstav by se časem mohla stát nejen stejně, ale možná i lépe „prodejním“ artiklem, než naše už zavedené výstavy kresleného humoru. Ty portrétisty, které celkem úspěšně vyvážíme (hlavně teď, ke konci roku) na různá podniková setkání, netřeba jmenovat: jsou to od Kovaříka, přes Dostála a L. Vaňka až k Šípošovi a Vitasovi žádání (nejen karikaturní) portrétisté. Sám Nenad byl



na pondělní vernisáži a přestože řadu starších českých herců nemohl znát, několik vystavených portrétů velice ocenil.

A teď k druhému: Vinohradské divadlo má jednak dobrou pověst a setrvale vysokou návštěvnost, jednak zaručenou úroveň návštěvníků. Z toho vyplývá příjemné zjištění, že se o ČUKu (aspoň na plakátu je zmíněn) a hlavně o stále ještě existenci karikaturního umění dozvídají ti praví, různorodí (nikoliv hospodští štampgasti) a k tomu i mimopražští. Karikatura je jim navíc servírována přitažlivě nejen formou, ale námětem - kde jinde by měl být o hlavy herců větší zájem než právě před začátkem představení nebo o přestávce spektaklu? Jsou to tedy diváci poučení a kulturní, o něž musíme mít prvořadý zájem - čímž jistě nevylučuji užitečnost jiné akce pro jiné publikum v jiných místech. Mezi skupinou vernisážových hostů, jejíž zahájení svým projevem, přednesem i historkami obohatili herci Martin Zahálka a Svatopluk Skopal, nemluvě o dalších hercích (Vránová, Brousek st. aj.) se možná nesla skrytá (ba svatokrádežná) myšlenka: Pane jo, tady by se teda dělaly Salony...!



Ta myšlenka se poté možná stala i vyřčenou v divadelním Klubu, odkud pilný fotoreportér e-GAGu Jan Koutek poslal do redakce zajímavé snímky. A tak jen pro úplnost dodáme, že za ČUK se na zahájení výstavy dostavili také Rakovan Rakus (autor pěkného plakátu), Jiří Košťýř, Pavel Vorel (tj. Major) a všichni už jmenovaní, často s doprovodem, samozřejmě i níže podepsaný i fotografující člen „vejboru“.

Chyběli jen všudepřítomný Kobra (zastoupila ho žena Růžena) a omluvený „výstavák“ Jarda Dostál (že by liga Sparta - Plzeň 3:1 na ČT2?) **IH - foto: Jan Koutek**

Chyběli jen všudepřítomný Kobra (zastoupila ho žena Růžena) a omluvený „výstavák“ Jarda Dostál (že by liga Sparta - Plzeň 3:1 na ČT2?) **IH - foto: Jan Koutek**

Citát na tento týden / O černém humoru

„Již v roce 1935 při přednášce v Praze o **surrealistické situaci objektu** konstatoval **André Breton** nedostatky pojmu **objektivní humor**, který se jen zcela příležitostně lehce dotýká hranic zázračna, ale většinou se o ně rozbíjí...“ **Naopak:**

„Pohlédneme-li na propast nicoty, z níž stoupá **černý humor**, tento plamen slasti v prázdnotě neexistence, pochopíme, proč **André Breton** mohl hovořit (...) o **výsostné magii**, jež člověka obrovsky fascinuje, totiž o magii schopné přetvořit neslast ve slast.“

Annie Le Brun k „Antologtii černého humoru“

Kdo je kdo ve světové cartoons / Octavian Bour (Rumunsko)



Na bulváru 21. prosince v Kluži žije tak trochu už legendární rumunský kreslíř **Octavian Bour**, jehož si pamatujeme málem z dob našich vlastních karikaturistických začátků. Jeho styl, tak jako třeba Cakmaka nebo Neprakty, patří k těm lehce zapamatovatelným, resp. nezapomenutelným. Octavian kreslí divné ruce, volí u postav velké až převelké zjednodušení; jako by kreslíři byla výtvarná stylizace přednější než srozumitelnost fóru.

Bour přitom není zas nějak přehnaně starým kmetem. Je jen o rok a dva měsíce starší než trio *Jiránek-Barták-Steklík*: letos mu bylo sedmdesát! Narodil se 5. srpna 1937 v ukrajinském Černovci. Vystudoval výtvarný institut a od počátku se vrhl na tvorbu cartoons, ilustraci a také pracoval jako (dnešní češtinou řečeno) *art editor*.

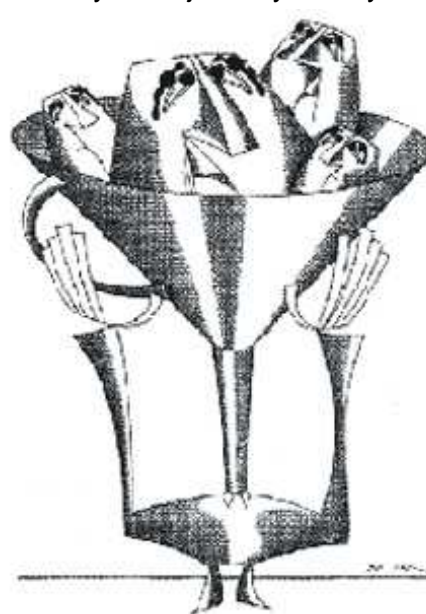
Publikoval dosud v nesmírném množství domácích i zahraničních periodik a vystavoval 7x samostatně v Rumunsku a v řadě zemí (sám uvádí Kanadu, Itálii, Turecko, Rusko, Bulharsko, Jugoslávii, Francii). Jeho vtipy získaly řadu ocenění nas domácí půdě a několik významných ocenění: od 1978 ve Skopje (Jugoslavie) - 2. cena - až po 2001 Ploiesti (Rumunsko) - 1. cena.

<http://www.pointcartoonists.com/obour.html>



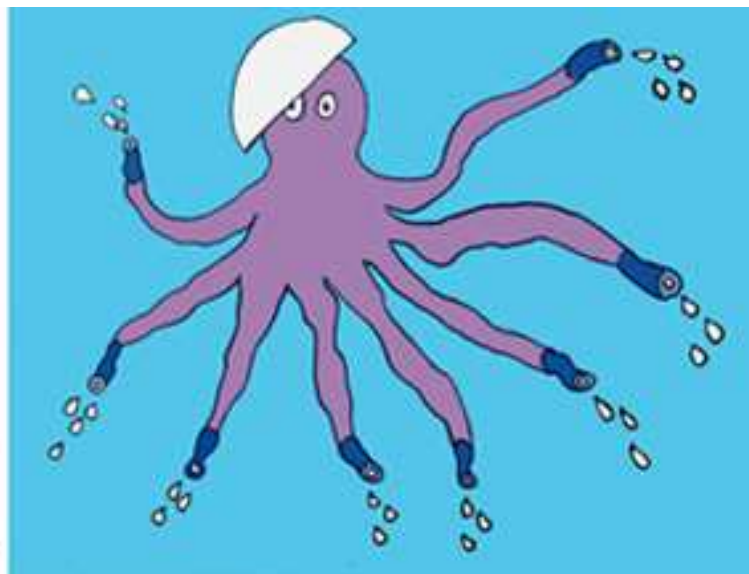
Po jeho autorských albech jsme pátrali marně, v německorumunském eulenspieglovském „větším“ (jo, to je ta čtvercová řada) nazvaném „*Capriccio Roumain*“ z r. 1970 se ještě neobjevil (z jeho vrstevníků jsou tam zařazeni tehdejší „mladíci“ Avram a Grossu). Ale ve 250-stránkovém sborníku „*Perpetuum comic '87*“ už jako zavedený autor má několik obrázků. Ty však ničí skrz nekvalitní papír prosáklý tisk z druhé strany a tak jsme vybírali tyto obrázky virtuálně -

totiž z níže uvedeného *cartoonského* webu. Tam se jich vyskytuje dost: Po internetu se vtipů od Boura určitě toulá víc, jako třeba ten první s balónkovou hlavou a zavázanou pusou z Besthumoru... (IH)



Z Brna / Libor Sigmund a studenti Moravského gymnasia

S malým opožděním vybíráme z pošty nějaké ty kousky, úryvky, na něž se kolem vrcholu sezóny (Valná hromada, výstava Jubilantů, udílení Řádů apod.) nedostalo. Už třetí či čtvrtý rok se pak v redakci sesedáme kolem stolu a říkáme si: „Uf!“ Aspoň máme dost materiálů na zimu, kdy se nic neděje! Takhle to alespoň nějak v GAGu překlepeme, budeme se probírat rukopisy (stále se tomu tak říká, ne?) a z textů a obrázků, na něž se nedostalo, budeme těžit zase až do prvních větších ČUKakcí. No jo, jenže zatím se to ani jednou nepodařilo. Událost stíhala událost, fotka fotku a kresba kresbu. Už se na nás hrnou vaše péefka (nebo péefky?) a tak radši žádné hamounění, žádné zásoby na hluché týdny. Se vším, co tu máme, půjdeme co nejrychleji ven! A tu je zrovna jeden dopis a dvě obrazové ukázky, kterých by nám bylo líto, kdyby se na ně nedostalo. (red.)



Zdravím Vás a děkuji za zaslání posledního e-Gagu. Se svými studenty z gymnázia jsme sice řešili jak téma "Hasiči" (Francie) tak téma "Puberta" (Argentina), ale termíny jsme nestihli. Tak Vám alespoň k oběma tématům posílám několik kresbiček. Ať Vás pobaví tak, jak pobavily mě, když jsem je viděl vznikat (od tužky až k počítači). Zajímavé přitom je, že při tom obrovském počtu kreseb vzniká zcela zanedbatelný počet těch doprovázených textem. Já vím, že je to důsledek déle trvajících přípravných studijních kreseb, kdy při za sebou řazenými záznamy všech motivů a věcí s tématem souvisejícími vždycky naskočí nějaké překvapivé spojení a tím i závěrečné řešení - ale přesto mě to udivuje. Všechni autoři jsou studenty *Moravského gymnázia* v Brně. **Libor Sigmund**, Brno

Přiloženo 12 obrázků a z nich jsme vybrali dva z těch „hasičských“. Autoři: Hasič s trychtýřem: **Michal Jetelina**, sekunda; Chobotnice: **Barbara Unčovská**, sekunda

Výsledky / Kolumbie

14. RENDON Int cartoon festival, Kolumbie

Evropu mezi oceněnými zastoupili „azbukoidi“ a nejvýš dosáhla záhadná Moldavanka. Ukrajinský pár /K+K/ si zařadí diplom do rozsáhlé sbírky svých exotických ocenění. Zavedené kolumbijské zoutěže se zúčastnilo **441 autorů z 51 států** pěti kontinentů a proběhla ve dvou kategoriích **EL COMERCIO** a **TEMA LIBRE**.

Hlavní ceny:

1^o Puesto Tema Comercio: Raul de la NUEZ - USA

2^o Puesto Tema Comercio: Luis Eduardo LEON - Kolumbie

1^o Puesto Tema Libre: Mohammad ALI - Irán

2^o Puesto Tema Libre: Margareta CHISCATTI - Moldavsko

Uznání:

Jurij KOSOBUKIN - Ukrajina

Juan CASANUEVA - Kolumbie

Rumen DRAGOSTINOV - Bulharsko

Angel BOLIGÀN CORBO - Mexiko

Rodrigo POSADA C. ROPOCO - Kolumbie

Vladimir KAZANEVSKY - Ukrajina

Carlos A. GOMEZ HORMIGA - Kolumbie

| KALENDÁRIUM | MEZINÁRODNÍ SOUTĚŽE 2007 / 8 | DATUM | GAG č. |
|---------------|---|---------------------|--------------|
| prosinec 2007 | Ekologický humor - Rio de Janeiro, Brazílie - nové!!! | 15. 12. 2007 | 07-47 |
| Hóóóííí!!! | 6. LM - Nanjing, Čína | 22. 12. 2007 | 07-45 |
| | Kultur Art Festival - Istanbul, Turecko - NOVÉ! | 26. 12. 2007 | 07-48 |
| | Unlimited Comics - Prilep, Makedonie (termín pro Balkán) | 30. 12. 2007 | 07-24 |
| | „Anti-Violence“, Caretoon - Philadelphia, USA | 31. 12. 2007 | 07-12 |
| | China Olympic - Peking, Čína (ceny se udělují měsíčně) | 31. 12. 2007 | 06-49 |
| Leden 2008 | Woman (Žena) - Sýrie (diplomy po dvou měsících) | 1. 1. 2008 | 07-23 |
| | „There is no Time left“ - Kyoto, Japonsko | 12. 1. 2008 | 07-44 |
| | Environmental pollution - Korea - výstava - new! | 15. 1. 2008 | 07-47 |
| | „Čas“; Umoristi a Marostica - Marostica, Itálie - NOVÉ! | 18. 1. 2008 | 07-48 |
| | Knokke-Heist 2008 - Knokke-Heist, Belgie | 19. 1. 2008 | 07-35 |

